

การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของลูกหนี้ตามคำพิพากษา

เรื่องนี้เป็นกรขอหารือ กรณีหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา ได้ขอข้อมูลส่วนบุคคลของลูกหนี้ตามคำพิพากษาจากหน่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่ง จะสามารถเปิดเผยได้หรือไม่

หน่วยงาน ก. ได้ขอหารือกรณีศาลปกครองได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้นาย ป. ชำระหนี้ให้กับหน่วยงาน ข. ซึ่งต่อมาหน่วยงาน ข. ในฐานะเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาดังกล่าวได้มีหนังสือถึงหน่วยงาน ก. ขอข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเงินสมทบของนาย ป. เพื่อนำไปประกอบการบังคับคดีตามกฎหมาย หน่วยงาน ก. จึงหารือว่าจะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้กับหน่วยงาน ข. ได้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ในคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการพิจารณาแล้ว มีความเห็นสรุปว่า ข้อมูลเกี่ยวกับที่อยู่ของลูกหนี้และนายจ้าง อัตราเงินเดือน รวมถึงเงินสมทบของลูกหนี้ตามคำพิพากษา เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย หากหน่วยงาน ก. จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่หน่วยงาน ข. ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น ต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อน หรือเป็นการเปิดเผยภายใต้ข้อยกเว้นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔ (๑) - (๙) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ดังนั้น หน่วยงาน ก. ต้องพิจารณาตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว รวมทั้งธรรมเนียมปฏิบัติของส่วนราชการ ประกอบกับพิจารณาว่าการเปิดเผยจะเข้าลักษณะข้อยกเว้นตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งบัญญัติว่า “ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษ... เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์แห่งการคุ้มครองแรงงานหรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี” หรือไม่

มีข้อสงสัยการปฏิบัติและใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗

ตอบข้อหารือในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ (ที่ นร ๐๑๐๘/๕๘๐๙ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๕)

นายเฉลิมพล เลียบทวี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

การเปิดเผยหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจ

เรื่องนี้เป็น การขอหารือ กรณีประชาชนขอให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลการออกใบอนุญาตต่างๆ จะสามารถเปิดเผยได้หรือไม่ อย่างไร

หน่วยงาน ก. ได้ขอหารือ กรณีประชาชนขอให้เปิดเผยข้อมูลการออกใบอนุญาตต่าง ๆ ซึ่งหากเป็นใบอนุญาตที่มีกฎหมายหรือระเบียบกำหนดวิธีการเปิดเผยไว้เป็นการเฉพาะหรือกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผย หน่วยงาน ก. ย่อมสามารถเปิดเผยให้ได้ แต่มีบางกรณีที่ใบอนุญาตนั้นกฎหมายที่เกี่ยวข้องไม่ได้กำหนดวิธีการเปิดเผยไว้เป็นการเฉพาะ หรือไม่ได้กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย เช่น หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบกิจการ ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลเลขที่ทะเบียน เลขที่คำขอ ชื่อบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลที่ขอจดทะเบียน ชื่อที่ใช้ในการประกอบกิจการ ที่ตั้งสถานประกอบการ ปลายมือชื่อนายทะเบียน จึงหาหรือว่าข้อมูลดังกล่าวสามารถเปิดเผยได้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ในคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการพิจารณาแล้ว มีความเห็นสรุปว่า ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติว่า บุคคลใดจะประกอบกิจการใด ต้องจดทะเบียนการประกอบกิจการนั้นต่อนายทะเบียน ดังนั้น หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบกิจการ จึงมีลักษณะเป็นใบอนุญาตที่หน่วยงาน ก. ออกให้กับบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล ข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติอนุญาตอันมีลักษณะเป็นผลการพิจารณาที่มีผลโดยตรงต่อเอกชนตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่กฎหมายกำหนดให้เปิดเผยได้เป็นการทั่วไป แต่ทั้งนี้ หากหน่วยงาน ก. เห็นว่าข้อมูลรายการใดเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ ก็อาจลบหรือทำด้วยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นตามมาตรา ๑๑ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๙ วรรคสอง และมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มีข้อสงสัยการปฏิบัติและใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗

ตอบข้อหารือในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ (ที่ นร ๐๑๐๘/๓๕๖ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๖)

นายเฉลิมพล เลียบทวี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

องค์การมหาชนต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการหรือไม่

เรื่องนี้เป็น การขอหารือ เกี่ยวกับการเป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒

หน่วยงาน ก. ซึ่งเป็นองค์การมหาชนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ขอหารือว่า ตามบทนิยามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดว่า หน่วยงานของรัฐ หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐ และหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงขอหารือว่า องค์การมหาชนซึ่งจัดตั้งตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ในคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการพิจารณาแล้ว มีความเห็นสรุปว่า ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า “เมื่อรัฐมีแผนงานหรือนโยบายด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะเพื่อจัดทำบริการสาธารณะ และมีความเหมาะสมที่จะจัดตั้งหน่วยงานบริการขึ้นใหม่แตกต่างไปจากส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ โดยมีความมุ่งหมายให้มีกรใช้ประโยชน์ทรัพยากรและบุคลากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดจะจัดตั้งเป็นองค์การมหาชน โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้” เมื่อหน่วยงาน ก. เป็นองค์การมหาชนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายอื่น และโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๑ (๑) บัญญัติว่า “บุคคลและชุมชนมีสิทธิได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลและข่าวสารสาธารณะซึ่งอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ” ประกอบกับมาตรา ๕๙ บัญญัติว่า “รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มีใช้ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก” ดังนั้น การเปิดเผยและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของหน่วยงาน ก. จึงต้องอยู่ภายใต้บังคับในเรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มีข้อสงสัยการปฏิบัติและใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗

ตอบข้อหารือในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ (ที่ นร ๐๑๐๘/๓๖๑๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๖)

นายเฉลิมพล เลียบทวี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ขอตูเคแนนสอบคนอื่นได้ไหม

เรื่องนี้เป็นการขอหาหรือว่า หน่วยงาน ก. จะสามารถเปิดเผย และให้สำเนาผลคะแนนสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ค ของบุคคลอื่นได้หรือไม่ มาดูกันค่ะ

หน่วยงาน ก. ได้ขอหาหรือกรณี นาย ข. ซึ่งเป็นผู้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ค. ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลคะแนนสอบคัดเลือกของผู้สมัครสอบคนอื่น หน่วยงาน ก. จึงขอหาหรือ ดังนี้ ข้อหาหรือที่ ๑ จะเปิดเผยผลคะแนนสอบคัดเลือกของผู้สมัครรายอื่น ๆ ให้นาย ข. ได้หรือไม่ โดยไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่นตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ และข้อหาหรือที่ ๒. สามารถสำเนาผลคะแนนของผู้สมัครรายอื่น ๆ แจงให้นาย ข. ได้หรือไม่ หรือมีวิธีการใดที่จะแจ้งให้นาย ข. ทราบผลคะแนนของผู้สมัครรายอื่น ๆ ได้ มีวิธีการใดบ้าง

คณะกรรมการตอบข้อหาหรือตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ในคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อหาหรือที่ ๑ เป็นการหาหรือเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงให้หน่วยงาน ก. หาหรือประเด็นดังกล่าวกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงต่อไป ส่วนข้อหาหรือที่ ๒ นั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เคยวินิจฉัยว่า “ผลคะแนนสอบความรู้เฉพาะตำแหน่ง (ข้อเขียน) ของนาย ข. และผลคะแนนสอบความรู้เฉพาะตำแหน่ง (ข้อเขียน) ของผู้ได้รับการคัดเลือก เปิดเผยให้นาย ข. ทราบได้ สำหรับผลคะแนนสอบความรู้เฉพาะตำแหน่ง (ข้อเขียน) ของผู้สอบรายอื่นที่ไม่ผ่านการคัดเลือก การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารผลคะแนนสอบความรู้เฉพาะตำแหน่ง (ข้อเขียน) ของผู้ นาย ข. และผลคะแนนสอบความรู้เฉพาะตำแหน่ง (ข้อเขียน) ของผู้ได้รับการคัดเลือก พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่นาย ข.”

มีข้อสงสัยการปฏิบัติและใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หาหรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๙๐ ตอบข้อหาหรือในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ (ที่ นร ๐๑๐๘/๕๗๓๒ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๕)

นางสาวนิตยา สมเที่ยง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ใครพิจารณาเปิดเผยข้อมูลได้บ้าง

เรื่องนี้หน่วยงาน ก. ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขอหารือเกี่ยวกับผู้มีอำนาจพิจารณาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในหน่วยงาน ใครที่จะสามารถพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้บ้าง มาดูกันค่ะ

หน่วยงาน ก. ได้มีประชาชนยื่นคำร้องขอข้อมูลข่าวสารเป็นจำนวนมาก ซึ่งได้มีการเสนอเข้าคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของหน่วยงาน ก. เพื่อพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ แต่เนื่องจากหน่วยงาน ก. ต้องการลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน และอำนวยความสะดวกให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็ว จึงขอหารือว่า ในเรื่องพิจารณาข้อมูลข่าวสารของราชการทั่วไปที่มีใช้เรื่องลับ หัวหน้าส่วนราชการระดับกอง/สำนัก ภายในหน่วยงาน ก. สามารถพิจารณาอนุญาตให้ข้อมูลข่าวสารนั้น โดยไม่ต้องผ่านหัวหน้าส่วนราชการของหน่วยงาน ก. ได้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ในคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการพิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ใน (๕) กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือปลัดเทศบาล เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจพิจารณา มีคำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ เป็นการทั่วไป หรือเฉพาะแก่บุคคล (ปัจจุบันได้ประกาศใช้กฎกระทรวงกำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจมีคำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งมีหลักการเดียวกัน) ดังนั้น ในการพิจารณาอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเมื่อมีผู้ร้องขอ จึงเป็นอำนาจของผู้บริหารของหน่วยงานที่จะพิจารณา ซึ่งตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว หัวหน้าส่วนระดับกอง/สำนัก ภายในหน่วยงาน ก. จึงไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาอนุญาตหรือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตว่า หากข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐมีแนวทางในการพิจารณาเปิดเผยไว้โดยชัดเจนแล้ว อาจไม่จำเป็นต้องเสนอต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานเพื่อความเห็นก่อนเสนอผู้มีอำนาจพิจารณาแต่อย่างใด

มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติและใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๘๖

ตอบข้อหารือในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ (ที่ นร ๐๑๐๘/๑๒๑๖ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๕)

นางสาวปิยะนันท์ ปันศิริ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”